

283. Vágyik az én fáradt szívem...

p

1. Vá - gyik az én fá - radt szí - vem É - gi

mf

hon - szent csend - jé - be, Vár ott én - rám tel - jes-

f

ség - ben É - gi ö - röm s szent bé - ke.

p

Vá - gyik az én fá - radt szí - vem É - gi

11 *pp*

hon szent csend - jé - be, Szent csend - jé - be, Szent

13 *p*

csend - jé - be, O - da vá - gyik min - dig szí - vem!

2. Fenn hazámban van a béke, Mit a föld sosem adhat,
Mit a mennynek csendessége Szünet nélkül folyvást ad.
Vágyik az én fáradt szívem Égi hon szent csendjébe,
Szent csendjébe, szent csendjébe, Oda vágyik mindig szívem!
3. Fenn hazámban van a béke, Mit halandó nem érzett,
Én is vágyom szent csendjébe, Amit Isten készített.
Vágyik az én fáradt szívem Égi hon szent csendjébe,
Szent csendjébe, szent csendjébe, Oda vágyik mindig szívem!
4. Fel, hazámba vágyik szívem, Mit a szem még nem látott,
Ott a mennyben csillog minden, Tisztán, fényesen ragyog.
Vágyik az én fáradt szívem Égi hon szent csendjébe,
Szent csendjébe, szent csendjébe, Oda vágyik mindig szívem!

*Egy dolgot kértem az Úrtól, most is azont kérem: hogy lakhassam
az Úrnak házában, életemnek minden idejében: hogy láthassam
az Úrnak szépségét, és látogathassam az ő templomát.*